

10
2022

ISSN-0207-4710

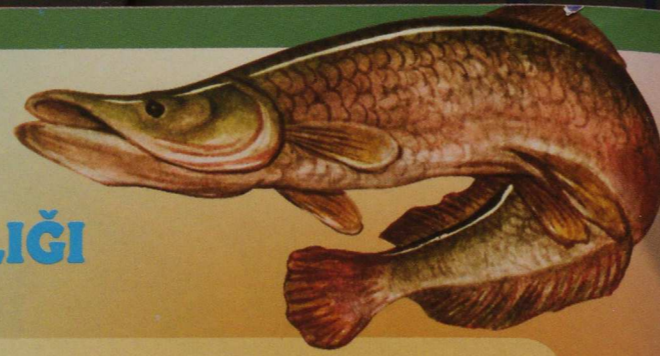
GÖYƏRÇİN

KİLKƏ VƏ DURNABALIĞI

(Ukrayna nağılları)

Bir dəfə Durnabalıği Kilkəni elə bir küncdə sıxdı ki, onun qaçmağa, sivişib aradan çıxmağa imkanı olmadı. Bəlanın qaçılmaz olduğunu görən Kilkə ona dedi:

-Əlahəzrət, deyin görüm siz ovdan qabaq dua eləmişinizmi?

Durnabalıği təəccübləndi:

-Nə dua?

-Əgər əvvəlcə dua eləməsəniz, məni yeyə bilməzsəniz!

-Duanı harda eləyirlər?

-Əlbəttə, kilsədə!

-Burda kilsə nə gəzir?

-Var, var, mən onun yerini bilirəm. Sən mənim dalımca üz...

-Kilkə üzü yuxarı üzüməyə başladı, Durnabalıği də onun dalınca. Onlar daşların arasından çətinliklə üzüb keçdilər. Kilkə yenidən sivişib geri qayıtdı. Durnabalıği isə daşların arasına pərçim olub qaldı.

Kilkə gülə-gülə dedi:

-Burda gözlə, bir azdan Tülkü gəlib səni dua eləməyə aparacaq...

GÜNƏŞ, ŞAXTA VƏ KÜLƏK

Bir insan yolda üç nəfəri görüb onlara salam verdi:

-Günortanız xeyir!

Onun salamını alan olmadı. Kişi isə cavab gözləmədən öz yoluna davam elədi.

Yolun kənarında dayananlar mübahisə eləməyə başladılar. O dedi yolçu salamı mənə verirdi, bu dedi mənə. Mübahisə uzandı. Axırda belə qərara gəldilər ki, qaçıb kişiye çatsınlar və kimə salam verdiyini onun özündən soruşsunlar.

Onlar qaça-qaça kişiye çatdılar və soruşdular:

-Ay kişi, sən bizim hansımıza salam verirdin?

Kişi soruşur:

-Deyin görüm siz kimsiniz?

-Mən Günəşəm.

-Mən Şaxtayam.

-Mən Küləyəm.

Kişi gülümsünüb dedi:

-Mən salamı Küləyə verdim.

Günəş hirsələndi:

-Mən səni yayda yandıracağam.

Şaxta qışqırdı:

-Mən səni qışda donduracağam.

Külək kişiye toxtaqlıq verdi:

-Qəti narahat olma, yayda əsib havanı sərinlədəcəm. Qışda isə Şaxtanın acığına əsməyəcəm. Mən əsməsəm, Şaxta səni dondura bilməyəcək...

AĞCAQANADLA ATMİLÇƏYİ DOST OLA BİLMƏZ

At milçəyi vızıldaya-vızıldaya uçuş, ətrafa baxırdı. Birdən onun gözünə kolun altında daldalanan Ağcaqanad sataşdı. Atmilçəyi ona dedi:

-Qardaş, nə oturmusan, qalx birlikdə uçaq.

-Yox, mən səninlə uça bilmərəm. Sən köksən, mən isə zərifəm, günəşdən qorxuram.

-Yaxşı, onda salamat qal. Mən getdim.

Yalnız günəş batandan sonra Ağcaqanad mahnı oxuya-oxuya uçmağa başladı:

-Vızz, vızz... İndi mən qarşıma çıxanın üstünə qonub onun qanını soracağam. İstər at olsun, istər insan. Mənim üçün qətiyyəni fərqi yoxdur.

Birdən Ağcaqanadın gözləri budaqda əyləşib mürgüləyən Atmilçəyinə sataşdı. Tez onun yanına uçdu. İynəsini ona sancıb qışqırdı:

-Gombul, nə yatmısan! Bayaq mənə uçmağı təklif eləyirdin. İndi hünərin var, gəl mənimlə birlikdə uçaq.

-Yox, mən çox yorulmuşam. Özü də hava yaman soyuqdur. Üşüyürəm. Həm də qorxuram ki, qanadlarım gecə şəhində islana.

Ağcaqanad kinayə ilə vızıldadı:

-Atmilçəyindən Ağcaqanada dost olmaz. Di salamat qal. Mən uçuram...

Atmilçəyi əsnəyə-əsnəyə dedi:

-Sənə yaxşı yol!

Ağcaqanad vızıldaya-vızıldaya uçuş, Atmilçəyi isə onun vızıltısının sədaları altında ayaqlarını bir-birinə sürtür, xoruldayırdı..

Tərcümə edəni: R.Y.Əliyev

